

Lekcija 2

Koje ciljeve želimo promovisati?

Učenici osnivaju političke stranke

Ova tabela sažima informacije koje su nastavniku potrebne u svrhu planiranja i izvođenja časa.

Razvijanje kompetencije odnosi se direktno na obrazovanje za demokratiju i ljudska prava.

Cilj učenja pokazuje šta učenici znaju i razumiju.

Zadatak (zadaci) koji se daju učenicima, uz **metod**, važni su sastavni dijelovi procesa učenja.

Kontrolni popis **materijala** predstavlja pomoć u pripremi časa.

Raspored vremena nastavniku omogućava okvirno planiranje vremena.

Razvijanje kompetencije	Učešće: pregovaranje – ublažavanje insistiranja na vlastitim ciljevima i uvažavanje tuđih.
Cilj učenja	Političke stranke pokazuju moć koja je potrebna za promovisanje političkih ciljeva. To postiže objedinjavanjem gledišta i interesa pojedinih članova od kojih se zbog toga traži kompromis.
Zadaci za učenike	Učenici dogovaraju zajednički program političkih prioriteta. Javno predstavljaju profile svojih stranaka.
Materijali i sredstva	Radni listovi 3.1-3.4. Nastavni materijali. 3B
Metod	Grupni rad, plenarna izlaganja, predavanje.
Raspored	Faza 1: učenici definišu profile svojih stranaka. 15 min.
	Faza 2: promocija: stranke predstavljaju svoje profile. 10 min.
	Faza 3: nastavnik uvodi konstruktivistički pojam zajedničkog dobra. 5 min.
	Faza 4: učenici raspravljaju o svojim strategijama pregovaranja. 10 min.

Informacije

Najveći dio lekcije posvećen je učeničkim aktivnostima koje moraju biti dovršene u vrlo kratkom vremenu (vidi radni list za učenike 3.1).

Nastavnik drži kratko predavanje koje učenicima nudi jedan nov pogled na njihovo sadašnje iskustvo. Nastavnik spominje mnogo toga što učenici već znaju i uvodi ključne pojmove ove jedinice – različitost, pluralizam, zajedničko dobro.

Kroz ovu ispreplijetanost konstruktivističkog učenja, podučavanja i nove faze konstruktivističkog učenja, pojmovi postaju učenicima razumljivi jer im pomažu da shvate situaciju u kojoj se nalaze.

Opis lekcije

Nastavnik se poziva na plan lekcije (radni list za učenike 3.1). Stranke zauzimaju svoju poziciju na „političkoj sceni“ – doslovno zauzimajući svoje mjesto – i izrađuju svoje profile. Javna promocija svima će pomoći u definisanju svog gledišta – u saradnji ili suočavanju s drugim strankama.

Faza 1: Učenici definišu profile i programe svojih stranaka.

Korak 1.1: Učenici prepoznaju svoj položaj na „političkoj sceni“.

Učenici koji su grupisali svoje političke izjave u prethodnoj lekciji sada trebaju da odluče gdje je njihovo mjesto na „političkoj sceni“. Obilježavaju ga namještanjem klupa i stolica na određena mjesta. To može biti u jednom uglu ili bilo gdje u učionici. Na taj način prostor između stranaka vrlo plastično pokazuje koje stranke su bliže ili su međusobno suprotstavljene. Što su dvije stranke bliže, to su veće šanse da će formirati koaliciju sa zajedničkim ciljevima.

Učenici koji su odlučili da ne pristupe ni jednoj stranci okupljaju se na slobodnom prostoru, po mogućnosti u sredini učionice. Razmjenjuju gledišta. Ako žele, nastavnik im se može pridružiti kao moderator. Ne smije ih nagovarati da se pridruže nekoj stranci, već sluša njihova pitanja i prigovore. Učenici odlučuju da li i kako participirati, a ne nastavnik.

Stranke u svako doba primaju nove članove, kao i u stvarnom životu. Učenici mogu i napuštati stranku.

Korak 2.2: Stranke definišu svoje profile

Uz pomoć radnih listova za učenike 3.2 i 3.3, učenici izrađuju profile svojih stranaka. Nastavnik posmatra i sluša, ali ne interveniše, osim ako nije zamoljen da pomogne, ili u slučaju ozbiljnijih problema.

Faza 2: Promocija – stranke predstavljaju svoje profile

Ovo je javna promocija za stranke, a ne pojedinačne učenike. To se može objasniti ograničenim raspoloživim vremenom. Stranke objedinjuju pojedinačna gledišta čime se smanjuje diverzitet individualnih mišljenja.

Svaka stranka ima istu količinu vremena – 2 ili 3 minuta, zavisno od ukupnog broja stranaka. Nastavnik to objašnjava učenicima dok pripremaju svoje predstavljanje i strogo primjenjuje to pravilo – iz očiglednog razloga pravičnosti.

Kao što se predlaže u radnom listu za učenike 3.2, od govornika se očekuje da privuku one koji se još uvijek nijesu odlučili. Osim toga, mogu da pokušaju da se takmiče s drugim strankama. Letci ili posteri koriste se kao podrška strankama.

Svi učenici, bez obzira jesu li članovi neke stranke ili ne, mogu da odluče žele li pristupiti ili napustiti stranku nakon tog skupa.

Faza 3: Nastavnik daje podsticaj za razmišljanje: zajedničko dobro.

Taj uvod – kratko predavanje uz radni list za učenike 3.4 – ima za cilj da povezati iskustvo učenika s osnovnim pojmovima različitosti i pluralizma. Ubacivanjem predavanja u kontekst iskustva i interakcije koje su kreirali učenici, događa se međudjelovanje konstruktivističkog učenja i sistemskog podučavanja.

Nastavni materijal 3B nudi nacrt za predavanje.

Učenici, ako je potrebno, mogu tražiti dodatno objašnjenje. U protivnom nije potrebna rasprava, jer učenici mogu razmišljati o ovom uvodu tokom budućeg rada.

Faza 4: Stranke pripremaju strategije pregovaranja

Nastavnik upućuje učenike na radni list za učenike 3.1. U sljedećoj lekciji, stranke imaju mogućnost pregovaranja jedna s drugom. Mogu li formirati savez, koaliciju? Organizovaće se okrugli sto, kako bi se svim strankama i pojedinačnim učenicima pružila mogućnost pregovaranja o vlastitom poimanju zajedničkog dobra. U završnom dijelu ove lekcije, učenici mogu pripremati strategiju pregovaranja.

- Kojim će ciljevima dati prioritet?
- Koju stranku ili stranke žele izabrati za prvu rundu bilateralnih razgovora?
- Koliko će delegacija stranka osnovati?

Učenici nastavljaju interne rasprave u svojim strankama. Ukoliko ne zatraže nastavnikovu podršku, rade samostalno.